

I virkeligheden

handler det ikke så meget om penge

En målrettet pige og engagerede mennesker skabte muligheden for at Julie Thomassen, Sønderborg, kunne blive ansat som aktivitetsmedhjælper i Børnehaven Engelshøj.

TEKST OG FOTO: PETER CHRISTENSEN

- Jeg er glad hver morgen. Der har ikke været en eneste morgen, hvor jeg har tænkt ØV! Jeg er stået op og har været glad, fortæller en smilende Julie Thomassen om betydningen af sit arbejde i Børnehaven Engelshøj, hvor hun blev ansat fra den 1. februar.

- Det er dejligt at have noget at stå op til. Det giver rigtig meget. Det giver en hel masse positivt at komme ud blandt andre, så man ikke bare sidder derhjemme. Man bliver gladere og kører ikke fast. Jeg har hele tiden gerne villet ud på en arbejdsplads og være en del af et personale.

Julie Thomassen er født med Ataksi. Det er en fællesbetegnelse for en række arvelige, genfejl, og ikke arvelige sygdomme med koordinationsforstyrrelser grundet nedsat funktion af lillehjernen. Ataksi kan blandt andet give sig til udtryk i dårlig finmotorik, balanceforstyrrelser, synsproblemer og talevanskeligheder.

En glad pige

Conny Otten, leder af Børnehaven Engelshøj, ser en pige der stråler af glæde.

- Vi ser en pige, der pludselig fik noget livskvalitet og indhold i sit liv. Hun er glad, når hun kommer, og hun er glad, når hun går hjem, så det er en rigtig stor ting. Og hun er meget stabil. Jeg kan ikke huske, hun har haft en sygedag, fortæller Conny Otten.

- Det ville være så synd for en pige som Julie, hvis hun skulle være på et beskyttet værksted eller hvad det nu ellers ville blive. Vi ser jo en pige, der stråler her og gerne vil. Der er nogle ting, hun ikke kan grundet sin sygdom. Jeg kan ikke bare give hende ansvar for 10 børn, men hun er meget god hjælp til det praktiske, og hun er rigtig god til at læse en historie med en 3-4 børn og være med børnene på legepladsen.

Hjælp fra kommunen

Julie er ansat efter LAB loven. Julie gik på Bøgevangskolen og kom derfra i praktik af to omgange i børnehaven.

Julie er førtidspensionist, og hun spørger efterfølgende, om det er muligt at finde et arbejde til hende i børnehaven.

- Der snakkede vi frivilligt arbejde, og hun var faktisk frivillig i lang tid. Vi fik det hele på plads med forsikring og så videre, og hun måtte gerne være her som førtidspensionist, siger Conny Otten.

Men Julie vil selvfølgelig gerne have et regulært job og forhører sig sammen med sin far Leif Thomassen om mulighederne for et egentlig job.

Det ville Conny Otten gerne, og det viste sig, at også kommunen syntes det var en god idé.

- Jeg havde jo ingen økonomi til uden videre at ansætte Julie, men i samarbejde med Sønderborg Kommune fandt vi alligevel en løsning, hvor jeg ud af mit budget kun skal betale feriepengene, og kommunen lønnen. Dermed lykkedes det, at få Julie ansat med stillingsbetegnelsen aktivitetsmedhjælper i 12 timer ugentligt – tre timer dagligt. Hun er nu efter eget ønske gået op til 15 timer ugentligt under den forudsætning, at hun kan holde til det.

En del af personalet

- Julie er ansat som alle andre og skal bede om fri. Så det hun lærer nu er, hvad det sige at være ansat. Julie er altid glad og finder livskvalitet, har noget at stå op til

hver dag, og hun er en del af personalet og den sociale del fortsætter Conny Otten.

- Men der er ting som Julie ikke kan. Hun ryster meget på grund af sin sygdom, så det med varm kaffe og glas og den slags kan hun ikke. Børnene er glade ved hende og forholdet til forældrene er også godt. Alle er glade for at Julie er her.

Lønnen er ikke det vigtigste for Julie

- Det allerbedste er den positive energi, der er ved børnene. De er altid glade, imødekommende og snakker.

- Jeg hjælper med at gøre rent og dække rulleborde. Fejer, tørrer borde af og er sammen med børnene på legepladsen om formiddagen, og jeg kan godt lide at læse med børnene, fortæller Julie.

Hun har det svært bogligt. Så det, der måske er nemt for andre, skal Julie kæmpe noget mere med. Og så måske ikke nå det alligevel. Julie bor på 2. andet år selv, og det går meget fint. Der er mulighed for at hente hjælp, men det er meget begrænset, hvad hun gør brug af den mulighed. Julie kan selv langt hen ad vejen og har valgt også at gå til undervisning på VUC i Sønderborg. Hun tager lidt dansk for at se, hvor er hun er henne med det, og hvor meget hun kan.

- Og når jeg har fri i dag skal jeg ud at handle. Mine forældre kommer på besøg og skal spise hos mig.

Det handler om at være værdsat

Hvis man spørger Julie, er det ikke penge, jobbet handler om i første omgang.

- Jeg har lige fået min første løn, og det er også dejligt. Det har jeg kæmpet for. Det var ikke så meget det at få en hel masse, men det at blive belønnet på en eller anden måde, siger Julie.

Dermed sætter hun ord på, at når det kommer til stykket er det vigtigste, at andre mennesker har brug for og sætter pris på det man kan. Det handler om at være en del af fællesskabet og være værdsat.

- Hvis jeg ikke kunne være blevet ansat, ville jeg nok have kommet her alligevel som frivillig, siger Julie. ●

